

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 1 Sayı : 18 23 Şubat 1966 Fiyatı : 50 Kuruş

Sahibi :
ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni
ATTILÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni :
İBRAHİM ÖZDEMİR
Yönetim Yeri : Uzun S. No. 3 Kat: 3
Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet", Basımevi

KOVADİS DEMİREL?

Fukara halkımızın oylarını alarak iktidara gelen A.P. Hükümeti, dört ayı aşan görev süresi içinde, halk yararına hiçbir davranışta bulunmamış, büyük yığınları tedirgin eden tasarruflarıyla, bir «Mutlu Azınlık Hükümeti» olduğunu göstermiştir.

Çözüm bekleyen sayısız yurt sorunu yüzüstü dururken, kısa süreli politik yatırımlar peşinde koşmayı yeğ tutan iktidar, bu açık basiretsizliğin sonucu olarak çıkmaza sürüklenmiş ve Türkiye bugün «kaynayan bir kazan» olmaktan kurtulamamıştır.

Olayların bu hızlı akışı ve gitgide sarpa sarışı karşısında bile, yaklaşan «büyük tehlike»yi görmemekte akıl almaz bir inat gösteren iktidar başları, böylece geçmişten ders alma eğiliminde olmadıklarını da açığa vurmuşlardır.

Şimdi bu ülkede yaşayan bütün yurtseverlerin, Türkiye'nin geleceğinden kaygı duymaları için pek ciddi ve çeşitli sebepler vardır. Şu dört ay içinde olup bitenlere şöyle bir göz atmak bile, durumun korkunçlu-

ğunu anlamaya yeter de artar:

● Petrolümüzü ve madenlerimizi yabancı sömürücülüğüne karşı koruyan yurtsever Genel Müdürler, uyanık çevrelerin bütün direnişine rağmen görevlerinden uzaklaştırılmışlardır.

● Danıştayın yüksek dereceli birçok memur hakkında aldığı «tehir-i icra kararı», Hükümet tarafından uygulanmamıştır.

● Sayısı yüzleri bulan Vali, Vali Yardımcısı, Kaymakam ve Savcı, hiçbir sebebe dayanmaksızın yerlerinden uzaklaştırılmış ve bu insanlar kış mevsiminde tedirgin edilmişlerdir.

● 141 ve 142. maddelerin daha da faşistleştirilmesi için Hükümetçe bazı teşebbüslere girişilmiştir.

● Kitap ve oyun yasakları birbirini kovalamış, bu arada Attilâ Bartınlioğlu, iki yüzyıl önce yaşamış Fransız düşünürü Babeuf'un bir yazısını «Gündem» gazetesine aktardığı için 7,5 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Ünü yurt sınırlarını aşan değerli halk ozanımız Âşık İhsanî de Diyarbakır'da okuduğu şiirler yüzünden tutuklanmıştır.

● Enflasyon hortlatılmış, hayat pahalılığı korkunç bir şekilde artmış, buna karşılık en az geçim indirimini erteleyen tasarının kanunlaşmasıyla, bütçenin 400 milyon liralık açığı, yine dar gelirli yurttaşlarımızın sırtına yüklenmiştir.

● Hiç gereği yokken, yeni Af ve Seçim Kanunu Tasarılarıyla yurt ölçüsünde büyük huzursuzluklar yaratılmıştır.

● Akılsız ve kişilişiz bir dış politika yüzünden Kıbrıs elden çıkarılmıştır.

● Atatürk'çü kuşaklar yetiştirme görevini yerine getiren öğretmenler, sayısız baskı hareketleriyle yıldırılmak istenmiştir.

● Diyanet İşleri Örgütü, tamamen gericilerin eline geçmiş, devrimci din adamları teker teker yerlerinden atılmışlardır. Bunun doğal bir

sonucu olarak Türkiye'de gericilik ve din sömürücülüğü artmış, Başbakan Demirel bile, «Bayram» gazetesine yazdığı bir makale ile, bu kötü gidişi hızlandırmaktan geri durmamıştır.

Örnekleri sayfalar dolusu uzatmak mümkün. Ama bu, kaygılarımızı derinleştirmekten başka işe yaramaz.

A.P. bu tutumda direnirse, korkarız «milli irade» şampiyonluğu bile kendisini «mukadder âkibet»ten kurtaramıyacaktır!

NOKTA

İKRAMİYELİ ÇEKİLİŞ

Sülümangil'in A.P. hükümeti var ya, bir Af Kanunu hazırladı.

Tüm Yassıada mahkûmlarının suçları, sonuçları ile birlikte affediliyor. Ve bu mağdur «b» kişiler, devlet örgütünde görev alıyorlar!

Öteyandan iki yüz yıl önce yazılmış bir kaptan bir parçayı gazetesine aktardığı için, Attilâ Bartınlioğlu 7,5 yıla mahkûm ediliyor. Bartınlioğlu'nun cezası, Af Kanunu'nun dışında bırakılıyor.

Bartınlioğlu'nun k i fikir suçu..

Ötekilerinki, Anayasayı çiğnemek!..

Adım, Sülümangil. Şinanay, şinanay!..

Numan BEYAZIT

EŞEK MASALI

Başta bulundukça beyler, ağalar, Açmışsın, yoksulmuşsun, yok zarar! Meşhur meseldir çünkü: «El elin eşeğini türkü söyliyerek arar,»

Memetali MÜFTÜOĞLU

Sosyalizm Üstüne

MUSTAFA DUMAN

3

işte çağımızda iktisadî bağımsızlığa verilen önem, iktisadî bağımsızlık ile siyasî bağımsızlık arasındaki bu yakınlığa dayanır. Birini kaybeden ülke, ötekini de kaybetmiş sayılır. Az gelişmiş ülkeler, kalkınma yöntemlerini seçer ve değerlendiren, bu sorunları ve sonuçları gözönüne almalıdırlar. Nedeni açık: Ulusların ve devletlerin ilkesi olan bağımsız yaşamak, kolay ve çabuk kalkınmak ilkesi gerçekleşemez.

SOSYALİZM BİR TARİHSEL ZORUNLUK MUDUR?

Sosyalizm, endüstrinin makineleşmesiyle insan emeğinin geniş çapta sömürülmesi ve bunun sonunda toplumda iki ayrı sınıfın-sömürenler, sömürülenler ortaya çıkması sonucunda tarihsel bir zorunluk olarak doğar. Toplumun bu biçime geçiş durumuna geldiği zaman, tarihsel bir zorunlukla bu biçime geçtiği düşüncesi, sosyalizmin kurucuları tarafından ortaya atılmıştır. Şöyle ki, sömürenler ve sömürülenler kutuplaşmasının meydana gelmesi demek, bu iki kutubun çatışmalarının doğması demektir. Sömürülen sınıflar güclenince sömürünlere egemen olurlar. Böylece düzeni değiştirirler, sosyalizmi getirirler. «Bu dönüşüm gerçekleşemediği sürece sömürülen sınıflar ulusal egoizm içinde kapanıp kalacak ve harbin sonuçlarına katlanacaktır» diyor G. ve F. Burgin.

Sosyalizmin tarihsel bir zorunluk olduğunu daha iyi saptamak için tanımını bir kez daha tekrarlıyalım: «Sosyalizm, toplum belirli bir gelişme düzeyine ulaştığında, gerekli ve kaçınılmaz bir duruma gelen tarihsel bir toplum şeklidir.»

SONUÇ

İncelemeler göstermiştir ki, bugün sosyalizm denen dönüşüm ve değişimin temel ilkeleri, kısım-kısım ya da tamamen gerçekleşmektedir. Dünya üzerindeki ulusların büyük bir kısmı toprak reformu, ulusal sınıy, devletçi ekonomi, sistemli vergi, kamu hizmetleri konularında, sosyaliz-

min ilkelerini gerçekleştirme yolundadırlar. Özellikle az gelişmiş ülkeler, gerekli dönüşümleri yapmak, yani sosyalizmi benimsemek yolunda önemli adımlar at-

dolaydan yazılmış 9 numaralı aşk bildirisi

hep tuttuğum boşluklar, hep serin menekşeler, yaşlı bir aşk ve romantizm
küsün bir mevsim, soluk camlarda yaşanmış lâl
boğazda yitirilmiş o eski şilepler, kaçakçı tayfalar

halkım benim, didindiğim, kurşunlanıp öldüğüm, sonra sürüklendiğim bulanık renklerimi gelip durulardınız, ak ederdiniz
ve uzun bir rapsodi, titrek kemanlar
şenlikler başlardı, fişekler ve maytaplar
oynak bir macar gecesinde koluma girerdiniz

gözlerinde bir sessiz çığlık dünyamızın sokakta, evde ölüm, pazarda ipliklerimiz sonra uzun bir yumruk o kokmuş gövdelere yükselmiş güneşlerle, adamlarla, aşklarla sonra ilk gün, ilk bayram ve ilk merhaba yeniden açan çiçek
ve yeniden alınan soluk..

bunca söylev verdim, küf kokulu ambarlar, kaçak dostlarım öyküsünü söyledim tanrısız gecelerin, yeşil bir yaprağa uzanmış kollarımla
o vakit dünyamıza bakardı gagarin, denizlere ve milyarlar aşka..

halkım benim, koynunda it akşamlar hergele saatlerde kanımız çekilirdi dağlarda çığlıklarla bizi kan kusarken görürdünüz, modern bir gülüşle yanımızdan geçerdiniz ateşimiz yanardı o rahat koltuklarda bildiriler yayımlardık yorulmuş ve sessiz..

burası dolay dedim, yorganı sırtlayıp geldim tok sesli bir adam, kurultaylar ve birçok paris'ler gördüm tutsaklık paralarla çoğalıp gidiyordu, yanıp tutuşuyordum sonra meyhaneler, susuk ve böbürlü şairler o kutsal yenilik, kuşlarla, yosunlarla kirli sularda bir çulluk sazları döğür kara-yağız yüzlerinden öperdim, bir sabah ateşine dururduk kan beynimize çıkar mola biter..
gene size dönerdim, halkım benim, ülküm ve kutsallığım...

ömer nida

maktadırlar.

Uluslar, tarihsel ve toplumsal bir zorunluk olan emperyalizmin sömürücülüğü karşısında gerekli dönüşümleri, değişimleri yap-

mak için uyanmıştır. Çünkü insanlık yıllar boyu sürüp giden sömürülmelerden, savaşıardan yana değil, mutluluktan, barıştan yanadır.
-BİTTİ-